

Devet mladih proizvođača prehrambenih proizvoda iz Republike Srbije je prošle, 2018. godine, u organizaciji USAID Beograd i Color Press Group, dobilo priliku da svoje proizvode predstavi na najvećem poslovnom događaju u industriji prehrambenih proizvoda u Severnoj Americi, platformi za predstavljanje visokokvalitetnih proizvoda i inovacija iz ove industrije - Summer Fancy Food Show, održanom od 30. juna do 02. jula u Njujorku.

Na sedmoj regionalnoj konferenciji o hrani, koju je u Hotelu Sheraton u Novom Sadu uspešno organizovala Color Media Communciations, pod nazivom Food Talk 2019. Food Around The World, 04. juna, u panelu pod nazivom - Fancy Food Show, New York: Godinu dana posle, o svojim iskustvima govorili su Branislav Sekulić (Vrtlari d.o.o., Mali Idoš) i Marija Radojčić (Friški jazački sir). O mestu, potrebama i problemima mladih proizvođača govorila je i Mina Ranković, koja je sa sestrom pokrenula proizvodnju voća u Prijedoru kod Čačka.

Gospodin Sekulić je nastup na ovom festivalu ocenio uspešnim, samim tim što su sok od paradajza sa celerom i ajvar kompanije „Vrtlari d.o.o - Mali Idoš“ stigli na police tri trgovinska lanca u SAD, kao prvi proizvodi sa ovog prostora koja su otvorila vrata drugim proizvodima iz Srbije. Između ostalog, govorio je i o problemima sa kojima se on i drugi mali proizvođači suočavaju i rekao da su „troškovi malih proizvođača svetski, a zarade srpske“, i da se od malih proizvođača očekuje da „sa domaćim budžetom igraju u Ligi šampiona“. A da bi našao mesto na nekom od isplativijih (od domaćeg) svetskih tržišta, jedan proizvod treba da zadovoljava svetske standarde, zbog čega su mali proizvođači primorani da konstantno šire svoju proizvodnju. Po njegovom mišljenju, najveći problem izlaska na velika tržišta nije u zadovoljavanju potreba za količinama, jer Srbija ima na tone voća i povrća koje nemilom propada, već radna snaga, koje je sve manje.

Marija Radojčić je govorila o potrebi udruživanja malih proizvođača, o njihovoj saradnji i oslanjanju jednih na druge a ne o uzajamnoj konkurenciji. Kao organizator „Noćnog bazara“ u Novom Sadu, manifestacije koja podržava male proizvođače hrane i pića, umetničkih predmeta, unikatne garderobe, obuće, nakita i dr., sagledava neophodnost ovakih manifestacija iz perspektive malih proizvođača, kao još jednu šansu da ovi proizvodi nađu kupca, da se prodaju. Po njenom mišljenju mali proizvođači treba da ostanu dosledni sebi i proizvodnji manjeg obima višeg kvaliteta, tzv. premium proizvodima, vrednog cene koja se za njega traži. Kao mlada majka, gospođa Radojčić se osvrnula i na Zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom kojim je predviđena naknada od 3.000 dinara za prvi mesec bolovanja, kao i druge mere koje sigurno ne idu u prilog podsticanju nataliteta u Srbiji.

Mina Ranković je ukazala na problem rodne ravnopravnosti i parafrazirala reči najuticajnijeg britanskog filozofa XIX veka, Džon Stjuarta Mila, koji je govorio da je „potčinjenost

žena jedan od retko preostalih relikata iz prošlosti, skup predrasuda koje ometaju napredak čovečanstva“, a da je to problem sa kojima se žene danas još uvek suočavaju. Za kraj ova mlada žena, diplomirani politikolog, posavetovala je sve one koji ne mogu da nađu posao u gradu razmisle o razvijanju sopstvenog na selu jer je „bolje na selu kao Bog nego na u gradu kao rob“.

Marija Radojčić je dodala da je „bolje biti mali gazda na selu nego veliki sluga u gradu“, a Branislav Sekulić, koji voli život na selu, ali koji se izuzetno dobro snalazi u svakom gradu, pozvao je sve slobodne žene da se udaju za seljake, jer je život na selu i lepši i zdraviji.

